

På snescooter i Finland

I begyndelsen af marts drog 9 håbefulde knægte på 25 til 50 år til Finland for at køre på snescooter. Jørn Lybæk fra Løsning var en af dem.

Vi var en lille flok fra det ganske land, der den 2. marts 2006 mødtes i Kastrup Lufthavn for at tage til det nordlige Finland med Henrik Tang som turleder. Da vi var landet i Kittilä gik det hurtigt videre med bus i ca. 20 minutter til Levi. Levi er Finlands største skisportsområde, og hvis man tænker på alpint skiløb eller langrend, har der været afholdt flere World Cups her.

Vel ankommet og indlogeret i vores "fede" lejligheder, der begge havde egen sauna og pejs, gik vi de ca. 500 m til restaurant "Crazy Reindeer", hvor der var bestilt den lækreste rendyr-buffet til os. Da

vi senere på aftenen forlod restauranten, fik vi ved den første dybe vejtrækning og de heraf totalt dybfrosne bihuler den første påmindelse om, at vi var langt hjemmefra!

Op kl. 08.00 for at spise morgenmad. Det er jo første snescooter-dag, så det er bare med at få sul på kroppen. Så af sted for at prøve og vælge det tøj der skulle holde os varme i temperaturer, der i de 3 dage svingede mellem minus 40 og "helt op" til kun minus 17°. I disse temperaturer og med de høje hastigheder, som vi var helt sikre på at skulle færdes med, ville en danskers vinterjakke ikke nytte ret meget!

På disse safaris er der sørget for alt, hvad angår beklædning: hjelm, hjelmhue, et eller to par handsker, vinterstøvler, sokker og en heldragt – eller evt. en todelt dragt. Vi kunne

Sneture i 2007

Også til næste år laver Henrik Tang, Motour.dk, ture til Finland. Der er tre Herreture, hvor prisen er 11.995 kr. Terminerne er 2.-5. marts, 4.-7. marts og 8.-11. marts. Er man til det lidt roligere, kan der også vælges en almindelig safari til en pris på 12.995 kr, hvor der overnattes på 4-stjernet hotel og alt eksklusive drikkevarer er inkluderet i prisen. Der er to muligheder: 11.-14. marts og 15.-18. marts. Man kan også komme på individuel snescooter-safari med mulighed for overnatte på Ice Hotel i Sverige. Mere på www.motours.dk eller kontakt Motour på 8646 2266.

bare pakke os ind i 3 hjelme eller 2 heldragter – det bestemte vi selv. Mumitrolde gå hjem og vug!

Tøjvalget var hurtigt overstået, for nu ville vi altså se og ikke mindst høre de snescootere i gang! Mens vi ventede på, alle blev klar med deres tøjvalg, gik nogle udenfor og kiggede og sparkede på bæltet (dæk findes jo ikke på en snescooter). Nogle skulle startes, og det var med store røgskyer (for det var så koldt), men når de først var startet en gang, gik de godt og stabilt, kunne vi høre.

Vi skulle køre på Polaris 500 cm³ XC Racing modeller, og de så faktisk ret seje ud. Vi fik at vide, at topfarten var ca. 180 km/t, men at den tilladte hastighed på de ca. 500 km præparerede snescooter-spor var mellem 30 og 60 km/t. Men det er jo altid rart at vide, hvad sådan en kan. På søerne må man køre op til 80 km/t, og det så vi da frem til!

Turen kaldte Henrik for en "Herretur". Han laver også en anden type, som han kalder luksusturen. I vores tilfælde var forskellen, at vi fik kraftigere maskiner og selv betalte benzin og olieforbrug. En Herretur er også efter Henriks definition en rejse, hvor man giver den lidt mere gas og kommer mere ud i den dybe, udfordrende og ikke mindst sjove dybsne!

Vi fik startet op, og af sted det gik. Med Henrik Tang forrest og vi andre halsende bag efter. Formodentlig følte vi os halsende her i starten, for det var ganske nyt, og man skal lige fornemme snescooterens muligheder og formåen. Vi var endnu ikke helt fortrolige med at køre sådan en. Vi blev dog hurtigt næsten et med scootterne, og lige pludselig var gennemsnitsfarten faktisk steget en del! Det var både hyggeligt og befriende, for vi kunne jo sagtens!

Henrik Tang har været i området de sidste 5 år, og derfor kender han de mange snescooter-spor. Her ved Levi

bliver de brugt utrolig meget, og de lokale er ikke så populære, for de tager knap så meget hensyn til os andre og har en tendens til at glemme hastigheds-begrænsningerne.

I starten af lørdagen kørte vi rundt i vores lokale område, og efter vi blev fortrolige med det, kom vi længere og længere væk med fede og meget fredelige spor. Op og ned af bjerge, over tilfrosne søer og igennem skove og tundra. Gennemsnitsfarten blev ved med at stige for os alle, efterhånden som vi lærte at håndtere scootterne.

Sådan kørte vi de næste 2 dage. Dog var sneen ikke altid lige jævn, og især i svingene skulle man holde ekstra godt fat, hvis man ikke ville lette tommelfingerens tryk på det opvarmede gashåndtag. Undervejs – når der var tid til en pause eller Henrik fandt et dejligt uberørt område - blev der også mulighed for at køre uden for sporet. Jeg tror, at vi af egne fejl alle lærte en del om kørsel på snescooter. Jeg selv var den første, der faldt af, mens andre så det. De forstod slet ikke, at jeg bare ville kon-

trollere snedybden! Jeg tror, at alle gentog denne kontrol flere gange i løbet af de dage. Her må jeg sige, at dyb sne virkelig har fundet en god anvendelse. Der var slet ingen, der slog sig overhovedet! Man forsvandt blot i en kæmpe snesky. Oftest stak snescooteren blot næsen ned i sneen, og så holdt man der! Efterfølgende fortsatte man så igen for fuld gas, uden at have lært det mindste af afkørslen.

Vi havde fået at vide af Henrik, at vi skulle holde en afstand på ca. 30 m til den

forankørende. Det kom faktisk helt af sig selv. På grund af sigtbarheden i den ophvirvlede sne var der ofte 100 m imellem os. Der burde måske i nogle tilfælde have været endnu længere. Men man gjorde jo også sit bedste for, at ham foran ikke skulle tro, at man ikke kunne følge med. Hvis man alligevel kom for tæt på i snefoget, kunne der pludselig dukke et sving op, og så var det, at teorien med bremselængde kontra hastighed igen blev bevist! De uheldige lærte, hvor tungt det kan være at få en 200 kg sne-

scooter fri, når den er gravet 1 meter ned i pulversneen. Men varmen, den fik vi vist alle sammen!

Efter 2 dage på snescooter havde vi alle fået kørt ca. 350 km. Nu vidste vi jo faktisk "alt" om kørsel på snescootere. Så det var med vemod, at vi på 4. dagen skulle hjem i varmen igen. I Kastrup var der jo bare minus 4°!

Jeg vil sige en stor tak til Henrik Tang for en fantastisk og veltillægt rejse. Selvom der var plads til at "give gas", var Henrik opmærksom på, at vi alle kørte sikkert, og at alle fulgte med, og at vi alle beholdt varmen på trods af de dejlige kuldegrader. I Lapland er luftfugtigheden helt anderledes end i f.eks. Danmark, og derfor føler man ikke, det er koldt på samme måde. Hvis vi frøs, fik Henrik de andre med ud på en løbetur i dybsneen – så var det klaret! En snescooter-safari er næsten et "must" for alle med trang til at give den gas – eller med trang til et alternativt eventyr, for som nævnt laver Henrik også snescooter-safaris, hvor det ikke behøver gå så hurtigt. Det er virkelig en sjov oplevelse, som alle bør prøve!

Jeg selv er en del af statistikken over handicappede efter styrt på mc. Jeg røg af min Suzuki GSX 750 RW i 1993. Jeg kørte lige godt 80 km/t, da jeg pludselig pillede i lakken på en lygtepæl. Det gav nogle skrammer. Nogle dybere end andre. Men alligevel ikke værre, end at jeg blev udskrevet fra hospitalet efter 14 måneder. Dog har jeg siden måttet undvære hele mit venstre ben. På trods af det følte jeg ikke at have væsentlig større problemer med at tumle scooteren end de andre på den tur. Jeg kunne dog godt se, at der var nogle gengangere, der havde prøvet det før – de havde lidt mere mod i starten af turen. Jeg håber at komme af sted igen. For det er simpelt hen for sjovt!

Jørn Lybæk